Diskutējam par mums svarīgo

MAF Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par pielikuma "Diskutējam par mums svarīgo" saturu atbild SIA "Laikraksts STARS".
#SIF_MAF2025

Pozitīvi, ka bērni ir aktīvi

— Uzskatu, ka Madonas novadā bērniem ir dažādas iespējas brīvā laika pavadīšanai, sākot jau no pirmsskolas, pamatskolas, arī jauniešu vecumā, — saka uzrunātā Līva Romanovska (attēlā).

— Dzīvojot Barkavā, bērniem un jauniešiem ir iespējas nodarboties ārpus stundām atbilstoši savām interesēm gan Barkavas pamatskolā, gan arodskolā (JTT Barkavas struktūrvienībā), gan kultūras namā. Tāpēc nevaru teikt, ka visas iespējas ir vienīgi pilsētā. Arī pagastos ir plašs brīvā laika pavadīšanas piedāvājums. Ja tikai ir gribēšana, varēšana atrodas. Bērni darbojas gan sporta, gan kultūras jomā, ir koris, ansamblis, tautiskās dejas, arī sportiskās aktivitātes.

Ļoti bieži vecāki, vēloties nodrošināt bērnam aizraujošu dienu, pat pārspīlē ar interešu izglītību. Ir dzirdēts, ka pirmklasnieks jau ir pieteikts vairākos pulciņos, un beigās ir jāpieņem lēmums, no kā attiekties, lai skolēnam būtu laiks savam pamatpienākumam — mācībām. Lai bērnam neradītu milzīgu pārslodzi, lai nebūtu problēmu, ka nav laika skolas uzdevumiem, vecākiem ir jāraugās, kā bērns ar visu tiek galā, dažkārt jāierobežo. Katra skolēna pirmais pienākums taču ir mācības. Tomēr jebkuram bērnam, jebkuram pusaudzim ir noteikti vajadzīgs kas atbilstoši interesēm arī ārpus mācībām. To varu teikt pēc pieredzes un pateikties savai mammai, ka laikā, kad klasesbiedri devās mājās un domāja, kā pavadīt pēcpusdienu, man sākās otra skola — mūzikas skola. Lai arī tajā laikā man tas likās nevajadzīgi, tagad uz to, ko esmu ieguvusi, skatos tikai pozitīvi.

Manā ģimenē aug meita un dēls, ir 11 un 8 gadus veci. Piemēram, meita dzied ansamblī, dejo tautiskās dejas, arī spēlē volejbolu. Meita apmeklē Madonas sporta skolu, savu laiku paņem treniņi, sacensības, visu var apvienot, bet ir reizes, kad no kaut kā ir arī jāatsakās. Barkavas pamatskolā ir plaši pārstāvēta interešu izglītība. Dēlam ļoti patīk kokapstrāde, stikla apstrāde. Tās ir vērtīgas prasmes, ko pulciņos apgūst. Viņš dzied arī zēnu ansamblī.

Tas, ka bērni ir aizņemti, apgūst dažādas prasmes, negarlaikojas, ir tikai labi, jo nav laika blēņām. Māsa arī brāli pavada tur, kur viņam ir nodarbības, un mums kā vecākiem ir zināms, ka viss ir kārtībā, bērni ir aizgājuši uz pulciņu nodarbībām. Mēs esam mierīgi, jo zinām, kur viņi atrodas, ko dara, ka viņiem ir interesanti. Pat ar visu noslodzi bērni reizēm saka, ka viņiem nav ko iesākt, ir garlaicīgi. Taču, domāju, ka katram tomēr ir vajadzīgs arī kāds laika brīdis, kad neviens neko neliek darīt.

IVETA ŠMUGĀ

Iepriecinot citus, prieks pārņem tevi pašu

ZANE BIKOVSKA

Kamēr daļa jauniešu domā par iespējām ārpus savas dzimtās vietas, daudzi izvēlas palikt šeit un darīt, ar idejām, darbiem un atbildību stiprinot savu pagastu un novadu. LĪVA RĒĶE ir viena no šiem jauniešiem — aktīva projektu īstenotāja un labdarības akciju organizatore. Projektu pieteikumi, pasākumu plānošana un sadarbība ar pagasta un novada iestādēm nav viņas pienākums, bet gan izvēle. Jauniete, izrādot iniciatīvu, pierāda, ka arī mazā kopienā var domāt lielos mērogos un ar konkrētiem darbiem popularizēt sava pagasta vārdu valstī. Savu dzīvesvietu Līva no sirds sauc par mājām, un mājas stiprina ar darbiem, ne tikai domām.

— Lūdzu raksturo, ko tev nozīmē būt savas dzīvesvietas patriotei?

— Visu laiku esmu blakus sava vecuma bērniem un jauniešiem, redzu, kas viņus interesē, ko viņi grib, līdz ar to arī — kas mani pašu aizrauj un piesaista. Noteikti esmu Madonas un it īpaši Madonas novada multifunkcionālā jaunatnes iniciatīvu centra „KUBS" patriote. Tur es atrodos ikdienā, tā ir mana apkārtne, un es vēlos to uzlabot, iepriecināt savas mazās kopienas ļaudis. Uzskatu, ka nav iespējams dot pozitīvu pienesumu citiem — ne sabiedrībai, ne vietai, kurā esi, — ja neesi pārliecināts par sevi. Man ir svarīgi justies par sevi drošai, būt pašpārliecinātai. Kas vēl ir būtiski — būt ziņkārīgai. Ja man neinteresētu, ko citi domā, vai negribētos „ielīst tur, kur nevajag", es noteikti nebūtu darījusi neko no tā, ko darīju. Es domāju par citu problēmām, man ir svarīgi iedziļināties un palīdzēt rast tām risinājumus. Tomēr vienlaikus ir būtiski, lai to, ko grib citi, gribu arī es — lai tas man šķiet saistoši un interesenti. Kurš gan nevēlas izpatikt arī sev un saņemt kādu ieguvumu?

Galvenais neklausīties negatīvajos komentāros, kas man liekas ir ļoti sarežģīti, sevišķi jauniešiem. Tik daudziem ir šaubas par visu, bet es gan no savas ģimenes, gan apkārtējiem esmu iemācījusies, ka nevajag ņemt vērā slikto, ko par tevi domā vai saka. Tas mēdz būt grūti, jo bieži vien viss sliktais, kas tiek apslāpēts sevī, *uzpeld* un *iedur* sirdī, tomēr pienāk brīdis, kad tas kļūst vienaldzīgs. Ja es būtu ieklausījusies visā negatīvajā, ko man ir teikuši, neko nebūtu sasniegusi. Ir jātic sev, jo bez pašpārliecības neviens neko nevar panākt.

— Pastāsti par projektiem, kas īstenoti, pateicoties tavai iniciatīvai!

— Man ir ļoti paveicies ar to, ka idejas uzrodas pašas no sevis, tā īsti pat nepiedomājot. Galvenais ir šīs idejas uzreiz pierakstīt, jo tad tās iesēžas prātā un liek par sevi domāt vairāk un vairāk. Esmu piefiksējusi, kā vienkārši, sēžot savā nodabā, galvā iezogas doma — no šī varētu sanākt kaut kas labs. Man visnozīmīgākais un svarīgākais ir pats pirmais projekts. Tas bija oficiāls projekts, tapa pateicoties Madonas novada pašvaldības līdzfinansējumam. Rīkoju „Meiteņu dienu", un tās ietvaros runāju ar viņām par to, par ko skolā ikdienā, iespējams, nerunā. Projekts aktualizēja to, ka visos Madonas novada jauniešu centros meitenēm ir pieejamas intīmās higiēnas preces jeb tā sauktais SOS skapītis. Man pašai noorganizēt tikai no idejas. Ja pirms diviem gadiem „KUBA" vadītāja Laura Zariņa nebūtu iedrošinājusi mani uzrakstīt projektu un es nenoticētu savām spējām, nekas nebūtu izdevies.

Līva Rēķe mudina — ir jātic sev un tam, ko spēj panākt.
Foto — AGRIS VECKALNIŅŠ

— Brīvprātīgais darbs ir tava ikdiena.

— Jā, visi šie projekti ir mana brīva griba. Neviens neprasa, lai tos organizēju. Esmu darījusi un daru arī mazus darbiņus — tīru, palīdzu ikvienam, kam tas nepieciešams.

> **"Ticu, ka daloties savās iecerēs, domās un iniciatīvās, jaunieši tieši vai netieši motivē un iedvesmo cits citu."**

ir bijusi slikta pieredze tajā, tāpēc uzskatīju, ka ir svarīgi par to informēt meitenes, lai viņām nebūtu šādas pieredzes. Ticu, ka meitenes, kas piedalījās šajā tikšanās reizē, ieklausījās manos padomos. Tā bija arī kā atpūtas diena. Ir pagājuši divi gadi kopš tās reizes, un esmu gandarīta, ka izdevās sasniegt iecerēto. Pagaidām gan otrreiz nav izdevies noorganizēt tādu pašu pasākumu, bet es ticu, ka tas ir tikai laika jautājums. Nevaru nepieminēt arī labdarības akciju „No sirds uz sirdi", ko organizēju Grašu bērnu ciemata bērnu sapņu piepildīšanai. Biju sev apsolījusi — ja tikšu nominēta jaunatnes lietu gada balvai „Sudraba gailis", uzrīkošu lielu pasākumu. Nevienam nebiju par to teikusi, tikai sev klusībā devu šādu solījumu. Dabūju balvu, sapratu, ka būs jārīko pasākums, un paskat, cik liels tas beigu beigās izvērtās. Labdarības akcijas laikā tika saziedota liela naudas summa. Man šīs pasākums bija ļoti svarīgs, un tas palīdzējis man tikt tālāk. Finansējuma vispār nebija, labdarības akciju izdevās Man ļoti patīk strādāt nometnēs, vadīt radošās darbnīcas. Gribu satikties ar cilvēkiem, runāt ar viņiem. Īpaši man patīk darbs ar bērniem. Brīvprātīgo darbu veicu jau trīs gadus.

— Pirms diviem gadiem saņēmi „Sudraba gaili" nominācijā „Izaugsme". Noteikti sajūti, ka esi „izaugusi" pa šo laiku.

— Protams! Jau tad jutu mazu progresu, bet „Sudraba gailis 2025" motivēja mani vēl vairāk. Tas līka iet uz priekšu, sasniegt vēl augstāku līmeni. Vārds „izaugsme" mani tik ļoti iepriecina! Darot to, kas patīk, es sasniedzu augstus rezultātus. Ejot uz skatuvi pēc balvas, jutos tik pacilāta — cilvēki man aplaudēja. Šis atbalsts man palīdzēja augt, iet tālāk. Nezinu, kā būtu bijis, ja es nedabūtu balvu. Ticu, ka bija lemts tā notikt, lai arī nebiju pārliecināta, ka saņemšu nomināciju. Lai gan tas notika pirms diviem gadiem, joprojām esmu pacilāta. Saka, ka nav jākavējas pagātnē, ir jādomā par šodienu, bet, ja ir noticis kas pozitīvs, jāturpina iespaidoties un ticēt, ka joprojām spēju. Lai gan šobrīd man nav jaunu ideju, ticu — ja varēju tad, varu joprojām.

— Atceries pirmo impulsu, kas pamudināja sākt rīkoties?

— Vislielākais iemesls jeb impulss, kas lika sākt darīt, ir vide man apkārt. Ja ap mani ikdienā ir pozitīvi cilvēki, kuri iedrošina, atbalsta, tas ļauj nebaidīties. Satiekot sava vecuma vai vecākus jauniešus, uzklausīju viņu pieredzes stāstus, un tas ļāva saprast — es vēlos darīt tūlīt un tagad! Man nav jāgaida kā mazam bērnam, kurš sapņo, ka, izaudzis liels, strādās iecerētajā profesijā. Kad par tevi *fano*, atbalsta, saka, ka tu vari to paveikt, iedrošinājums ir neizmērojami liels. Apkārtējā vide ir arī cilvēki, kuriem ir kādas problēmas, kuri tic, ka tu ar savu darbu vai palīdzību varēsi tās atrisināt vai iepriecināt, un, iepriecinot citus, tu priecājies pats. Visas šīs emocijas *miksējas* kopā. Pietiek ar vienu mazu prieku, lai jau nākamajā brīdī tā būtu neizmērojami daudz.

Bieži domāju, ko vēlos darīt nākotnē, un visa šī darbošanās man ļauj par to domāt padziļināt ak. Tikai darot, var saprast, vai tas, ko dari, ir tas, ar ko vēlies saistīt savu dzīvi. Atceros, cik laimīgi bija Grašu bērni, kad labdarības akcija noslēdzās uz tik pozitīvas nots. Smaidi viņu sejās bija mana lielākā alga par paveikto darbu. Šādos brīžos vairs nav šaubu — darīt vai nē.

— Lai sasniegtu rezultātus, vajadzīga laba atbalsta komanda, bet ne mazāk svarīga ir sadarbība ar pagasta un novada iestādēm.

— Viss atkarīgs no tā, ko uzrunā. Madonas novada uzņēmumi un dome, arī jauniešu centri vienmēr priecājas, saņemot kādu jaunu iniciatīvu. Taču, zinot to, cik bieži ikdienā šīs iestādes saņem iniciatīvas, pašam jāgrib un jāmāk klātienē tikties ar institūciju vadītājiem vai pārstāvjiem, lai spētu pārliecināt, kāpēc tieši tava ideja ir laba un vajadzīga. Sūtīt vēstuli e-pastā nav piemērots risinājums, jo tāda veida komunikācija neuzrunā. Labu sadarbību var veicināt un stiprināt, tikai tiekoties aci pret aci. Man ir izdevies veiksmīgi sadarboties ar „KUBU", arī pašvaldību. Protams, jāspēj pārliecināt par savas idejas unikalitāti. Katram ir kāda ideja, bet kāpēc tieši tava ir labāka? Sliktākā pieredze, ko atceros — kad uzrunātie sponsori ignorē aicinājumu atbalstīt. Labāk uzreiz pateikt nē, nevis nelikties zinis.

— Jauniešu iniciatīvas gan palīdz popularizēt pagasta un novada vārdu plašāk, gan dod neatņemamu pienesumu attīstībā.

— Ticu, ka daloties savās iecerēs, domās un iniciatīvās, jaunieši tieši vai netieši motivē un iedvesmo cits citu. Ik gadu pieteikumi iniciatīvu projektiem aug, un tas pierāda, ka jauniešiem ir interese darīt. Labas lietas vairojas, un man ir milzīgs prieks, ka jaunieši vidū dzimst tik labas idejas. Varbūt no divdesmit cilvēkiem interese radīsies vienam, bet tas ir jānovērtē, jo viens ir vairāk nekā nekas.

"Jauniešu iniciatīvu projektu konkurss visus sapurina"

INESE ELSIŅA

Sarkaņu pagasta Biksērē gandrīz desmit gadus darbojas multifunkcionālais centrs "Logs", kas ir brīvā laika pavadīšanas vieta visu vecumu cilvēkiem. Vieta, kur jebkurš apmeklētājs var izpausties un realizēt dažādas idejas un projektus.

Centrā ir plašs galda spēļu klāsts: gaisa hokejs, novuss, biljards, galda teniss, novuss. Centram ir plaša āra teritorija ar basketbola laukumu, vasaras periodā ir pieejams florbola inventārs. Ziemā jaunieši izmanto hokeja laukumu un slidošanas inventāru. Centra iekštelpās ir labiekārtota virtuve, kur bērni un jaunieši dalās savās kulinārijas prasmēs. Reizi mēnesī centrā tiek organizētas radošās darbnīcas, sportiskas aktivitātes, kulinārijas nodarbības vai kino pēcpusdiena. Centra vadītāja Krista Galeja atbalsta jauniešu iniciatīvu organizēt tieši viņiem piemērotas un vēlamas aktivitātes.

— Jau pats centrs "Logs" tika nodibināts, pateicoties pagasta jauniešu iniciatīvai, — uzsver vadītāja. — Nākamgad centram apritēs desmit gadu jubileja. Pati te esmu visus šos gadus, izņemot laiku, kad biju patīkamā pauzē — bērna kopšanas atvaļinājumā. Tobrīd mani aizvietoja Aiga Dzene, kas arī paveica lieliskas lietas, attīstot mūsu centra darbību.

— Kad atnācu strādāt, telpu nebija, bija izveidota štata vieta, tā sāku, — atceras Krista. — Pateicoties jauniešu iesāktajām iniciatīvām, tikām līdz centra "Logs" atvēršanai. Ikdienā mūs apmeklē pamatā skolas vecuma bērni un jaunieši, visi ir vietējie iedzīvotāji. Pavadīt laiku ienāk arī jaunās māmiņas ar maziem bērniem. Tā kā mums ir plašas telpas, tās tiek izmantotas mēģinājumiem, līdz ar to tiekamies ar vidējās paaudzes dejotājiem, kas līdzi ņem bērnus, kuri pavada laiku "Logā". Mums ir arī pirmsskolas vecuma deju kolektīvs, kas par mājvietu izvēlējies mūsu telpas, līdz ar to varu teikt, ka dzīve rit pie mums.

Multifunkcionālajā centrā "Logs" skolēnu brīvlaikā bērni un jaunieši tikās dažādās radošajās darbnīcās.
Foto no pasākuma

Multifunkcionālais centrs ir atvērts no pulksten 13 līdz 19; darba laiks var mainīties, pieskaņojoties plānotajām mācībām, sapulcēm, norisēm.

Kā lielākos veiktos projektus vadītāja min centra telpu remontdarbus, ir iegūta pieredze arī *LEADER* projektā, kuram pateicoties paplašinātas telpas, izveidota konferenču zāle. Projekta ietvaros tika iegūts aprīkojums — projektori, datori, mēbeles, sadzīves tehnika.

— Neaizraujos ar to, ka pusaudžiem ļautu pavadīt laiku pie datoriem. Ir ierobežojums — 30 minūtes, kurās jaunieši var darboties pie datora, — atklāj Krista Galeja. — Protams, ja dators nepieciešams mācībām, tas ir citādi. Populāras ir sporta aktivitātes, radošās aktivitātes, *topā* ir kulinārijas meistarklases, cenšamies iet arī pārgājienos, novērtēt dabu. Tepat pie centra ir asfaltēts laukums, projekta ietvaros izveidots basketbola laukums, ziemā darbojas hokeja laukums, vasarā tajā tiek spēlēts florbols. Šogad atklāsim arī futbola laukumu, iestrādes jau paveiktas, jāskatās, kā viss būs pārziemojis, kā būs ar zālienu. Pateicoties *LEADER* projektam, futbola laukuma atjaunošanai iegūti 20 tūkstoši eiro, darbi ir iesākti, jādomā, kad laukumu atklāt.

Skolēnu pavasara brīvlaikā centrā "Logs" jaunieši piedalījās ziepju liešanas darbnīcā, arī kulinārijas darbnīcā un uzsāka sēšanas darbus. — Sējām, sākot no kaķu zāles līdz gurķiem, — smaidot saka Krista. — Ir doma iekšpagalmā izveidot nelielu dārzu, pirms pāris gadiem tāds jau mums bija. Tā bija veiksmīga aktivitāte, jo vasarā varējām cienāties ar pašu izaudzētiem dārzeņiem, gatavot no tiem salātus. Cik uzcitīgi rūpējāmies, tik arī izauga.

Ikdienā līdzās sportam jauniešiem patīk arī mūzika, centrā ir klavieres, piecas ģitāras, šogad klāt nākušas lielformāta spēles.

— Kad sniegs būs nokusis, organizēsim ģimenes dienas pasākumu, — vēsta vadītāja. — Uz to parasti ierodas līdz sešdesmit cilvēkiem, āra pasākumi pie mums ir ļoti labi apmeklēti.

Vaicāta, kā motivē jauniešus atrast savas projektu idejas, vadītāja atklāj, ka novada pašvaldība izsludina jauniešu iniciatīvu projektu konkursu, kurā Sarkaņu pagasta jaunieši labprāt piedalās: — Pagājušajā gadā ieguvām 430 eiro un organizējām dienu bez telefoniem, runājām par atkarībām, kā no tām izvairīties, sportojām, bija *lāzertags*, lieliski pavadījām laiku. Arī šogad ir vairākas idejas, ko pieteikt gan sporta jomā, gan mākslā. Ir doma par apgleznotu, mobilu sienu, ko varētu pārvietot un lietot kā skaistu fonu dažādos pasākumos. Jauniešu iniciatīvu projektu konkurss visus parasti *sapurina*, jo tā ir reāla iespēja iegūt finansējumu savas idejas īstenošanai. Vērojam, kas notiek arī citos novada jauniešu centros, reizēm ko *paspiķojam*, uz lielākiem pasākumiem braucam ciemos.

Kā rezumē Krista Galeja — vienīgais mīnuss ir tas, ka Biksērē nav savas skolas: — Esam spiesti pielāgoties laikam, kad bērniem beidzas mācības un interešu izglītības pulciņi Madonā un kad viņi atgriežas mājās. Tāpēc centra darba laiks ir vairāk uz pēcpusdienu, jo rīta pusē visi ir prom.

Ar sirdi savā pagastā — dara un iedvesmo!

AGRITA NUSBAUMA-KOVAĻEVSKA

JĒKABS ŠĶĒLS ne tikai dzīvo Ošupes pagastā, bet arī darbojas, veido un tic, ka mazām vietām pieder liela nākotne. Viņš iedvesmo līdzcilvēkus un ar darbiem apliecina patiesu piederību. Viņa piemērs atgādina, ka patriotisms sākas nevis ar skaļiem vārdiem, bet ar ikdienas rīcību un vēlmi padarīt savu vietu labāku.

Aizvadītā gada novembrī jaunatnes lietu gada balvas „Sudraba gailis 2025" pasniegšanas ceremonijā nomināciju „Jaunietis pagastam" saņēma tieši Jēkabs. Viņš ir sirsnīgs, radošs un ārkārtīgi aktīvs jaunietis, kurš ar degsmi iesaistās gan Degumnieku pamatskolas līdzpārvaldē, gan Degumnieku multifunkcionālajā centrā un Madonas novada jauniešu domē. Aizvadītajā gadā puisis veiksmīgi realizēja projektu „Ķikuta kauss", organizēja jauniešu tikšanos ar Lauri Zālānu, kā arī piedalījās Valmieras hakatonā, kurā komanda ieguva simpātiju balvu. Jēkabs ir talantīgs mūziķis — spēlē saksofonu, ģitāru, dzied kori un darbojas grupā „Pagaidām". Jaunietis spēj uzrunāt ikvienu, vienmēr dalās ar jaunām idejām un dara visu ar smaidu, humoru un patiesu vēlmi radīt labu. Jēkabs ir jaunietis, kurš iedvesmo, saliedē un nes pozitīvu enerģiju ikvienā vietā, kur parādās.

Jēkabs Šķēls kopā ar vecākiem Ivetu un Aigaru.
Foto — AGRIS VECKALNIŅŠ

— Es esmu Degumnieku jaunietis, mācos Degumnieku pamatskolā un drīz pabeigšu 8. klasi. Ikdienā daudz nodarbojos ar mūziku un iesaistos brīvprātīgajā darbā, kas man ir ļoti svarīgs, — ar lepnumu teic Jēkabs. — Aizvadītajā gadā saņēmu "Sudraba gaiļa" apbalvojumu nominācijā "Jaunietis pagastam". Es bieži organizēju un piedalos dažādos pasākumos, kā arī aktīvi darbojos multifunkcionālajā centrā "13. km". Tur kopā ar vadītāju Daci Kalniņu rakstām projektus un mēģinām risināt dažādas problēmas Degumniekos.

Jaunietis ar pārliecību sevi sauc par sava pagasta patriotu. Viņu motivē apziņa, ka arī mazās lauku skolās bērni var tikt sadzirdēti un īstenot savas idejas. Viņaprāt, tieši šī iespēja būt pamanītam un novērtētam ir ļoti svarīga. Taujājot, kas padara dzimto vietu īpašu, Jēkabs uzsver: — Manā dzimtajā vietā īpašs ir viss — draugi, ģimene, skola, jauniešu centrs un cilvēki kopumā. Man ļoti patīk tā vienotība, kas šeit ir. Es sevi uzskatu par sava pagasta patriotu. Cenšos būt aktīvs ne tikai pagastā, bet arī novadā. Ja ir iespēja, vienmēr piedalos pasākumos, arī tos organizēju. Cenšos būt visur, kur varu kaut ko dot vai iemācīties. Manuprāt, jaunieši mūsu pagastā ir ļoti *forši* — viņi ir atsaucīgi, gatavi darīt un vienmēr uzklausa. Tajā pašā laikā es domāju, ka ne visi jaunieši pietiekami novērtē to, kas viņiem ir apkārt. Lauku dzīve ir vienkārša un skaista, bet to bieži līdz galam nenovērtē. Kopumā es uzskatu, ka Ošupes pagasts ir ļoti vienots un laba vieta, kur dzīvot. Man pašam nav nekādu iebildumu — man šeit viss patīk, un es jūtos labi savā ciemā.